Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

aurea. & conteratur ydria sup fonte. & confringatur rota sup
lacu. & reuertat pulvis in terra sua sicut erat. & spe redeat ad do
minu qui dedit illi. Vanitas vanitatum dixit ecclastes omnia
vanitas. Reuertitur ad superiora & post grande hypbaton quod ab
eo loco intercesserat inquit. & memento creatoris tui in die iu
uentutis tue ante quam veniat dies mala & ante quam tene
brescant sol. & luna. & cetera. in die qua mouebuntur custodes
domus. nunc cepta sententia simili fine concludit dicens. an
te quam rumpatur funiculus argenteus & illud illud fiat.
funiculi aut argenti candida vanc unam. & spiramen quod
nobis celo tribuit ostendit. Recursum quippe unte aurea an
ma significat quia illuc recurrat unde descenderat. Porro
duo reliqua que secuntur certum hydrie sup fonte. & cfrac
tio rote sup lacu. p metaforam mortis enigmata sunt. Quoniam
enim hydria quia conteritur cessat haurire. & rota p quam de
lacu & puteis leuantur aque si cfracta fuerit aut ut. lxx.
interpretes uoluerunt in suo funiculo euoluta aque
usus intercipit. ita & cum funiculus argenti fuerit interrup
tus & anime ruus recurrerit ad fonte interibit homo. &
ut manifestius sequitur. reuertet pulvis in terra suam
unde sumptus e. & spe euertetur ad dm qui dedit illum.
ergo satis irridendi sunt qui putant animas cum corporibus sen
ari ad o; a corpore parente generari. Cum enim caro reuertatur
in terra sua. & spe redeat ad dm qui dedit illi manifestum est
dm parentem animarum esse non homines. Post descriptionem
interitus humani. pulchre exordium libri sui repetens ait
vanitas vanitatum dixit ecclastes omnia vanitas. Cum enim
cunctus labor mortalium de quo in toto uolumine disputatum
est huc puenerat. & reuertatur pulvis in terra sua & anima